

РЕШЕНИЕ

№ 159

Ирелин

гр. Враца, 03.07.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ВРАЦА, троен състав, в публично заседание на 20.06.2017 г. през две хиляди и седемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИГЛЕНА РАДЕНКОВА
ЧЛЕНОВЕ: СЕВДАЛИНА ВАСИЛЕВА
ТАТЯНА КОЦЕВА

при секретаря ДАНИЕЛА ВАНЧИКОВА и в присъствието на прокурора ВЕСЕЛИН ВЪТОВ, като разгледа докладваното от съдия РАДЕНКОВА адм. дело №215 по описа на АдмС – Враца за 2017 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185 и сл. от АПК.

Образувано е на основание изпратен от Общински съвет Криводол протест вх.№69/06.04.2017г. от Окръжна прокуратура – Враца, с който са протестирани разпоредбите на чл. 36, чл. 41, чл. 66, ал. 2, т. 6, чл. 75 и чл. 76 от Наредба №12 за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги в Община Криводол, приета от Общински съвет – Криводол, като приети при липса на компетентност у административния орган.

В протеста се релевират доводи, че оспорените текстове на Наредба №12 са приети при липса на компетентност у административния орган.

Изложени са доводи, че оспорените разпоредби са и в противоречие с материалноправните разпоредби на нормативен акт от по-висока степен – основание за оспорване по чл. 146, т. 5 от АПК. Твърди се, че определянето на такса в двоен размер по чл. 36 от Наредба №12 е в противоречие с принципите и критериите на чл. 7 и чл. 8 от ЗМДТ. На следващо място, събирането на депозит в двоен размер при постъпване в детска градина – чл. 41, ал. 2 от Наредбата, не е предвидено в закон. Чл. 66, ал. 2, т. 6 от Наредба №12 противоречи на нормата на чл. 116, ал. 1 от ЗМДТ, а в чл. 75 и чл. 76 от Наредба №12 са приети административнонаказателни разпоредби, които като размер на различни от определените в чл. 123 от ЗМДТ.

Претендира се присъждане на сторените в настоящето производство разноски.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 188 от АПК оспорването е съобщено чрез обявление в "Държавен вестник" бр.34/28.04.2017 г.

Ответникът по оспорването Общински съвет – Криводол, не е изразил становище по протеста.

Представителят на Окръжна прокуратура Враца поддържа протеста.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка, както и Правилника за организация и дейност на Общински съвет – Криводол, неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация, действал към момента на приемане на Наредбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства във връзка със становищата на страните и след служебна проверка на протестирания акт съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, приема за установено следното:

В случая се касае до оспорване на разпоредби от подзаконов нормативен акт с вторични правни норми, които създават общи задължителни правила за регулиране на повтарящи се обществени отношения в границите на

съответната община. Актът е издаден от орган на местно самоуправление и подлежи на безсрочно оспорване съобразно разпоредбата на чл. 187, ал. 1 от АПК.

От приложената от ответника административна преписка по приемането на Наредбата се установява, че е спазена предвидената в Правилника за организацията и дейността на Общински съвет – Криводол, действал към момента на приемането на оспорените текстове.

Чл. 8 от ЗНА дава право на всеки общински съвет да издава наредби, с които да урежда, съобразно нормативните актове от по-висока степен, неуредени от тях обществени отношения с местно значение. Съгласно разпоредбата на чл. 9 от ЗМДТ, Общинският съвет приема наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги. По тези съображения частично оспорената Наредба, се явява акт, издаден в изискуемата писмена форма, от компетентен орган, с решение, взето на редовно проведено негово заседание и при спазена процедура по приемането, съобразно изискванията на чл. 27, ал. 2, ал. 4 и ал. 5 от ЗМСМА и на подробно разписаните в Правилника за организацията и дейността на Общински съвет – Криводол. Следователно оспорените текстове от Наредбата не са нищожни.

С предложението мотивирано с настъпили промени в Закона за местните данъци и такси /ДВ бр.110 от 2007г./ и на основание чл. 8 и чл. 9 от ЗМДТ, кметът на община Криводол е направил предложението до ОбС-Криводол за приемане на Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Криводол.

Така направеното предложението е разгледано на заседание на ОбС-Криводол, проведено на 15.02.2008г. След проведено обсъждане и гласуване, при резултат 17 гласа „за“ и 0 гласа „против“ и „въздържал се“ с Решение №34 по Протокол №5 от 15.02.2008г. Общински съвет - Криводол е приел Наредба №12 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Криводол.

При така изяснената фактическа обстановка и след проверка на оспорвания административен акт съобразно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът прави следните правни изводи:

Протестът е процесуално допустим. Подаден е против административен акт, който подлежи на съдебен контрол. Наредба №12 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги в Община Криводол, конкретни разпоредби от която са оспорени, по определенията на чл. 75, ал.1 от АПК, чл. 7, ал. 2 и чл. 8 от ЗНА, и чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА представлява подзаконов нормативен административен акт. Съгласно разпоредбите на чл. 185, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 от АПК той подлежи на безсрочно оспорване пред съда.

Разгледан по същество, протестът е основателен.

Съгласно чл. 196 от АПК, във връзка с чл. 168 от АПК и чл. 142 от АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения акт към момента на издаването му на всички основания по чл. 146 от АПК, без да се ограничава само с тези посочени от оспорващия.

В случая нормативния акт на Общински съвет Криводол е постановен от надлежен орган, в кръга на неговата компетентност по чл. 9 ЗМДТ, в изискуемата писмена форма и при спазване на процесуалните правила досежно изискванията за кворум и мнозинство, предвидени в разпоредбите на чл. 27, ал. 2 и ал. 4 от ЗМСМА в редакциите им към датата на вземане на решението.

За да се прецени материалната законосъобразност на оспорените разпоредби на чл. 36 и чл. 42, ал. 1 от Наредбата, следва да се прецени дали те преповтарят законовите изисквания относно вида на таксата и алгоритъма за определянето ѝ.

Както бе посочено по-горе Наредба №12 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги в Община Криводол е приета на основание чл. 9 от ЗМДТ и като такава следва да съответства на разпоредбите на по-високия по степен нормативен акт, по приложение на който е издадена, което в случая не е така.

Чл. 36 от Наредбата предвижда, че **таксите по чл. 30, т. 2, т. 3 и т. 4 – за ползване на терени, върху които са изградени панаири, събори и празници за продажба на стоки; върху които са организирани панорами, стрелбища, моторни люлки и др. и за ползване на тротоари, площи, улични платна и др. общински терени за разполагане на строителни материали и селскостопанска продукция, се събират в двоен размер при ползването на терена след изтичане на разрешения срок.**

Съгласно чл. 41, ал. 2 от Наредбата, за постъпване в детска ясла и градина се събира депозит, равен на дължимата едномесечна такса. Сумата се внася в Община Криводол и покрива последната месечна такса, дължима от родителите/настойниците, преди напускането на детето.

Таксата е възмездна форма на потребление на публична услуга, на услуга в общ интерес. Освен вида на публичната услуга, за която таксата се дължи, законодателят под установяване/въвеждане на таксата разбира и определянето в законова норма на субекта на задължението за такса, както и начина на определяне на таксата. На органите, които предоставят публичната услуга, законодателят е предоставил правото да определят размера на таксата, тъй като именно те са компетентни да определят необходимите материално-технически и административни разходи по предоставяне на услугата, които разходи, съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗМДТ, трябва да бъдат основа за определяне на размера на таксата при спазване на принципите на чл. 8, ал. 1 ЗМДТ. /Решение № 13550 от 11.12.2015 г. на ВАС по адм. д. № 893/2015 г., VII о./

Съгласно цитирания по-горе чл. 7, ал. 1 от ЗМДТ, местните такси се определят въз основа на необходимите материално-технически и административни разходи по предоставяне на услугата. Това означава че законодателят е въвел изискване за равностойност между таксата и съответстващата ѝ услуга. Ако последната е сборна величина, то следва същата да се фрагментира с посочване вида и себестойността на всеки компонент. Таксата следва да е разходооправдана, която разходооправданост подлежи на съдебен контрол. Това е разписаното правило, което следва да бъде претворено в материално законосъобразен подзаконов акт, нормиращ местна такса.

Безспорно е в случая, че съгласно чл. 6, ал. 1, б. „б“, б. „в“ и б. „г“ от ЗМДТ, таксите за ползване на пазари, тържища, панаири, тротоари, площи и улични платна и таксите за ползване на детски ясли, детски градини, както и за дейностите по отглеждане и възпитание в задължителното предучилищно образование за ползване на детската градина или училището, извън финансираните от държавата дейности, са местни такси, както и че се събират от общините, а с чл. 81 и чл. 92 от ЗМДТ е предвидено длъжностните лица в съответните заведения да начисляват и събират от родителите или настойниците **месечни такси за ползване** на детски ясли и детски градини.

Според чл. 96 от ЗМДТ обаче, установяването, обезпечаването и събирането на местните такси се извършва по реда на чл. 4, ал. 1 - 5 от ЗМДТ, като в чл. 4, ал. 2 от ЗМДТ е предвидено принудителното събиране да се извършва от публичните изпълнители по реда на ДОПК или от съдебни изпълнители по реда на ГПК.

От изложеното следва, че незаплатените от ползвателите на пазари, тържища, панаири, тротоари, площади и улични платна и родителите/настойниците месечни такси за ползване на детски ясли и детски градини, подлежат на установяване и събиране по реда и при условията на ЗМДТ, и с визираните в този закон правни способности, като предвиденото в чл. 36 и чл. 41, ал. 2 от Наредба №12 заплащане на **такса в двоен размер и депозит**, представлява нов, неуреден в закона начин за събиране на местна такса, който е в несъответствие с реда за събиране на общински вземания, визиран в чл. 4 и чл. 96 от Закона за местните данъци и такси.

Във връзка с изложеното, оспорените текстове противоречат и на чл. 76, ал. 3 от АПК, предвиждащ обществените отношения с местно значение, уреждани от нормативните актове, издавани от общинските съвети, да се уреждат съобразно нормативните актове от по - висока степен.

Настоящият състав на съда намира за основателни и доводите на протестиращата страна за материална незаконосъобразност на разпоредбата на чл. 66, ал. 2, т. 6 от Наредба №12, предвиждаща освобождаване от такса на собствениците на ловни кучета. С изменението на чл. 175, ал. 2, т. 6 от Закона за ветеринарно медицинската дейност с ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016г., от такса са освободени кучета, които придружават или охраняват селскостопански животни, които се отглеждат в регистриран животновъден обект, като закона в сега действащата му редакция не предвижда освобождаване от такса собствениците на ловни кучета.

По отношение на протестираните текстове на чл. 75 и чл. 76 от Наредба №12, настоящият състав намира следното:

С цитираните текстове Общински съвет Криводол е приел, че който декларира неверни данни и обстоятелства, водещи до намаляване или освобождаване от такса се наказва с глоба от 50 до 200 лева, а юридическите лица и еднолични търговци – с имуществена санкция в размер от 100 до 500 лева – чл. 75, а при неспазване на разпоредбите по наредбата, с изключение на случаите по чл. 75, на физическите лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лева, а на юридическите лица и еднолични търговци – с имуществена санкция в размер от 100 до 500 лева – чл. 76.

Наличието на законово определено широко правомощие на общинския съвет да уреди чрез приемане на наредба правоотношения свързани с определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги, не предполага в рамките на тези правоотношения да се поставят и правоотношенията, свързани с налагане на наказания за извършени нарушения във връзка с местните данъци и такси. Тези правоотношения са регламентирани с разпоредбите на чл. 123 и сл. от ЗМДТ, като съгласно чл. 128, ал. 1 от същия закон е определено, че актовете за установяване на нарушенията се съставят от служителите на общинската администрация, а наказателните постановления се издават от кмета на общината или от упълномощени от него длъжностни лица.

Освен това текста на чл. 76 от Наредбата противоречи на чл. 123, ал. 1 от ЗМДТ, според който лице, което не подаде декларация по чл. 14, не я подаде в срок, както и не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства,

водещи до определяне на данъка в по-малък размер или до освобождаване от данък, се наказва с глоба в размер от 10 до 400 лв., а юридическите лица и едноличните търговци - с имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание. Горното обосновава извод, че като е приел нормата на чл. 76 от Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Община Криводол, общинският съвет е излязъл извън тази компетентност, уреждайки със същата наредба и отношения по повод извършени административни нарушения, за които се налагат административни наказания.

С оглед на този извод и по изложените съображения, съдът намира, че оспорените пред съда разпоредби на чл. 36, чл. 41, чл. 66, ал. 2, т. 6, чл. 75 и чл. 76 от Наредба №12 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги в Община Криводол са в противоречие с материалноправни разпоредби, поради което се явяват незаконосъобразни и следва да бъдат отменени.

При този изход на делото, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, приложим в настоящото производство във връзка с препращащата норма на чл. 196 от АПК, ОбС-Криводол следва да бъде осъден да заплати направените деловодни разноски в размер на 20,00 лева - платена такса за обнародване на оспорването в Държавен вестник, които са своевременно предявени и доказани по размер.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 193, ал. 1, пр. 2 вр. чл. 146, т. 4 от АПК Административен съд – Враца

РЕШИ:

ОТМЕНЯ чл. 36, чл. 41, чл. 66, ал. 2, т. 6, чл. 75 и чл. 76 от Наредба №12 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги в Община Криводол.

ОСЪЖДА Общински съвет – Криводол **ДА ЗАПЛАТИ** на Окръжна Прокуратура – Враца сумата от 20,00 (двадесет) лева деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл. 138 АПК да се изпрати препис от същото.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(и)

ЧЛЕНОВЕ: 1. и

2. и